

glavna tipa naručilaca, a o ovom pitanju iz sudske prakse je proizišla fleksibilna definicija. Te dvije vrste su: "javni organi" i "tijela koja se regulišu javnim pravom".

Oni su razmotreni u ovom tekstu u odjeljku 2.3.

2.4.2 Javna preduzeća

Ona su definisana kao svako preduzeće nad kojim javne vlasti mogu da izvrše direktan ili indirektan dominantan uticaj zbog njihovog vlasništva nad njim, njihovog finansijskog učešća u njemu ili pravila kojima se ono reguliše. Dominantan uticaj od strane javnih organa se pretpostavlja kada ovi organi, direktno ili indirektno, u odnosu sa nekim preduzećem:

- imaju značajan dio upisanog kapitala preduzeća, ili
- kontrolišu većinu glasova povezanih sa akcijama koje je izdalo preduzeće, ili
- mogu da imenuju više od polovine članova upravnog, rukovodećeg i nadzornog tijela preduzeća.

Razlika između javnih organa i javnih preduzeća proizlazi iz shvatanja da država može da djeluje koristeći svoja javna ovlašćenja ili sprovodeći privredne aktivnosti industrijske ili komercijalne prirode nudeći dobra i usluge na tržištu. Da bi se napravila takva razlika, u oba slučaja je potrebno da se razmotre aktivnosti koje vrši država i da se odredi kategorija kojoj pripadaju te aktivnosti. U tom odnosu, ESP takođe zauzima funkcionalan pristup definiciji.

Zakon o javnim nabavkama Crne Gore, primjenjuje se na¹⁾ državne organe, organe jedinice lokalne samouprave, javne službe i druge korisnike sredstava budžeta Crne Gore, odnosno budžeta jedinice lokalne samouprave i drugih javnih prihoda; državni organi su: Skupština Crne Gore, Predsjednik Crne Gore, Vlada, Ustavni sud Crne Gore, Zaštitnik ljudskih prava i sloboda, Državno tužilaštvo, ministarstva i drugi organi uprave, sudovi, Centralna banka Crne Gore, Državna revizorska institucija i druge službe čiji je osnivač Crna Gora; organi jedinice lokalne samouprave su: skupština opštine, skupština Glavnog grada i Prijestonice, predsjednik opštine, gradonačelnik Glavnog grada i Prijestonice, organi lokalne uprave i drugi organi i službe čiji je osnivač jedinica lokalne samouprave; javne službe su: Univerzitet Crne Gore, javna preduzeća, javne i druge ustanove, državni fondovi i drugi organi i organizacije koji vrše javna ovlašćenja čiji je osnivač Crna Gora, odnosno jedinica lokalne samouprave;²⁾ privredna društva i pravna lica koja vrše poslove od javnog interesa:- u kojima država, odnosno jedinica lokalne samouprave posjeduje više od 50% akcija, odnosno udjela u privrednom društvu ili pravnom licu;- u kojima više od polovine članova organa upravljanja tog privrednog društva, odnosno pravnog lica čine predstavnici državnog organa ili organa jedinice lokalne samouprave; ili- u kojima više od polovine glasova u organu upravljanja privrednog društva, odnosno pravnog lica imaju predstavnici državnog organa ili organa jedinice lokalne samouprave;- ako organ iz tačke 1 ovog stava vrši nadzor nad radom tog privrednog društva, odnosno pravnog lica; 3) privredna društva, pravna lica, preduzetnike i fizička lica koji se finansiraju sa više od 50% iz sredstava budžeta Crne Gore, jedinice lokalne samouprave i drugih javnih prihoda ili sredstava privrednog društva, privredna društva, pravna lica i preduzetnike koji obavljaju djelatnost u oblasti vodoprivrede, energetike, rudarstva, telekomunikacija, poštanskih usluga i saobraćaja u skladu sa odredbama čl. 108 do 113 Zakona o javnim nabavkama.

2.4.3 Subjekti koji funkcionišu na osnovu posebnih ili isključivih prava

Ključan razlog za izuzimanje određenih sektora iz opsega ranijih direktiva o klasičnom sektoru (o radovima, dobrima i uslugama, respektivno) je bio da ugovorni subjekti uključeni u taj sektor nisu jednostavno mogli da se klasifikuju kao „javni” subjekti. U stvari, njihov pravni status se kreće od preduzeća čisto u državnom vlasništvu do privatnih kompanija koje imaju ekskluzivnu koncesiju. Prema tome, zadatak regulatora Zajednice je bio da